

Sygn. akt I ACz 346/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Mirosława Gołuńska (spr.)

Sędziowie: SA Danuta Jezierska

SA Małgorzata Gawinek

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko Sądowi Rejonowemu (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 67/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Małgorzata Gawinek Mirosława Gołuńska Danuta Jezierska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił zażalenie powódki na zarządzenie z dnia 22 czerwca 2012 r. w przedmiocie zwrotu pozwu.

W uzasadnieniu Sąd wyjaśnił, że stosownie do art. 126² § 1 k.p.c. sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w treści art. 3 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 przewiduje opłatę od zażalenia w wysokości jednej piątej opłaty, chyba, że przepis stanowi inaczej. Termin określony do uiszczenia opłaty minął bezskutecznie, a więc Sąd zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie. Sąd zauważył, że wywód powódki w piśmie z dnia 21 grudnia 2012 r. jest nietrafny, bowiem zażalenie powódki dotyczyło zarządzenia o zwrocie pozwu, a nie postanowienia w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła powódka podnosząc, że meritum sprawy dotyczyło odmowy zwolnienia od kosztów sądowych, na co stronie przysługuje zażalenie, które jest przedmiotowo zwolnione z kosztów zgodnie z art. 95 ust. 2 pkt 3 u.k.s.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie powódka nie usunęła braku fiskalnego zażalenia z dnia 13 lipca 2012 r. (k. 43) w postaci uiszczenia opłaty w wysokości 1.500 zł. Zresztą sama skarżąca faktu tego nie kwestionuje, a jedynie wywodzi, że jej zażalenie nie podlegało opłacie, bowiem meritum zażalenia odnosiło się do odmowy zwolnienia od kosztów sądowych, co podlega zaskarżeniu, a takie zażalenie nie podlega opłacie. Powyższe zapatrywanie powódki jest jurydycznie nieuzasadnione. Nie dostrzega bowiem skarżąca, że przedmiotem zaskarżenia było orzeczenie o zwrocie pozwu, co wprost wynika z treści zażalenia powódki (k. 39), a nie rozstrzygnięcie o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych z dnia 22 czerwca 2012 r. (k. 38). Dlatego też zażalenie powódki jako nieopłacone podlegało odrzuceniu zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Przypomnieć jedynie wypada, że Sąd w oparciu o treść art. 107 ust. 2 u.k.s.c. odrzucił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych, a w świetle art. 107 ust. 2 zd. drugie u.k.s.c. na odrzucenie wniosku nie przysługuje zażalenie. Dlatego też nietrafna jest - oparta na wadliwym przeświadczeniu o przysługiwaniu zażalenia na tego rodzaju rozstrzygnięcie - konkluzja skarżącej, że takie zażalenie zwolnione jest z opłaty sądowej. O ile bowiem prawidłowość odrzucenia ponownego wniosku powódki o zwolnienie z kosztów sądowych podlega weryfikacji na żądanie strony w oparciu o treść art. 380 k.p.c., o tyle dla dokonania takiej weryfikacji należy w pierwszej kolejności skutecznie złożyć środek zaskarżenia. Skoro powódka skutecznie zażalenia za zarządzenie o zwrocie pozwu nie złożyła, bowiem opłaty od zażalenia na zarządzenie nie uiszczyła, nie można było dokonać oceny prawidłowości odrzucenia wniosku powódki o zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Apelacyjny, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. ,orzekł jak w sentencji.

Małgorzata Gawinek Mirosława Gołuńska Danuta Jezierska